

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Mgr. P. K.**, zastoupen JUDr. Jaroslavem Trunečkem, advokátem se sídlem Dobříš, Pleskotova 1698, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem České Budějovice, U Zimního stadionu 1952/2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **I) J. V., II) I. S., III) K. K.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, č. j. KUJCK 27257/2014/OREG, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 1. 2015, č. j. 10 A 76/2014 - 64,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 12. 5. 2014, č. j. KUJCK 27257/2014/OREG, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí Městského úřadu ve Volarech ze dne 20. 1. 2014, č. j. MUVOL 00059/2014, kterým bylo vydáno společné rozhodnutí o umístění a povolení stavby „Objekt pro individuální rekreaci Nová Pec“. Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil správní žalobou, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) neshledal důvodnou, a proto jí v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zamítl rozsudkem ze dne 28. 1. 2015, č. j. 10 A 76/2014 – 64.

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal k Nejvyššímu správnímu soudu proti uvedenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž zároveň navrhl přiznání odkladného účinku dle § 107 s. ř. s. Návrh odůvodnil tím, že zahájením stavby vznikne obtížně odstranitelný stav, který pravděpodobně budou chtít správní orgány udržet. Upozornil, že stavbu lze realizovat v poměrně krátké době několika týdnů a její realizaci dojde k zásahu do krajinného rázu oblasti nacházející se ve IV. zóně CHKO. Dodal, že stavba se svými proporcemi vymyká z okolní zástavby. V závěru návrhu vyjádřil stěžovatel přesvědčení, že stavbou by byl založen nesoulad s územním plánem a bylo by tak významně zasaženo do jeho práv i práv dalších osob.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil dne 10. 3. 2015. Uvedl, že stěžovatel nespécifikuje, jaká konkrétní újma by mu měla v důsledku napadeného rozhodnutí vzniknout, a žádné z uváděných důvodů nepovažuje pro přiznání odkladného účinku za relevantní.

Nejvyšší správní soud ve spisu krajského soudu nepřehlédl, že stěžovatel se snažil odkladného účinku dosáhnout již v řízení o správní žalobě, přičemž uváděl prakticky totožné důvody. Krajský soud však návrh na přiznání odkladného účinku zamítl usnesením ze dne 18. 7. 2014, č. j. 10 A 76/2014 – 30. Účinky spojené s právní mocí a vykonatelností přezkoumávaného správního rozhodnutí tedy nastaly již před samotným zahájením řízení o žalobě u krajského soudu (srov. *a contrario* § 73 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti může podle přiměřeně (srov. § 120 s. ř. s.) aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí, případně jiné právní následky rozhodnutí, znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z hlediska procesního se přitom jedná o zcela odlišnou situaci, než je tomu v řízení o žalobě. Stěžovatel kasační stížností napadá rozhodnutí krajského soudu (srov. § 102 s. ř. s.), odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku krajského soudu o zamítnutí žaloby. Eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti nemůže ovlivnit stále trvající právní účinky správního rozhodnutí. Stěžovatel přitom požaduje přiznání odkladného účinku právě z obav před stavem, který by mohl vzniknout stavební činností na základě správního rozhodnutí. Vzhledem k výše uvedenému je však zřejmé, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže právní důsledky správního rozhodnutí ovlivnit. Navíc je možné poznamenat, že obavy stěžovatele jsou pouze v rovině hypotetické, neboť z ničeho nelze dovodit úmysl žalovaného postupovat v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v případě, kdy by byla stavba postavena a Nejvyšší správní soud by následně zjistil, že je napadené správní rozhodnutí nezákonné. V tomto směru je vhodné doplnit, že již v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě stěžovatel upozorňoval, že stavebník hodlá stavbu zahájit v co nejkratší době a stejnou námitku opakuje i v nynějším návrhu. Vzhledem k tomu, že správní žaloba byla podána již dne 17. 6. 2014, je zřejmé, že se obavy stěžovatele nevyplnily a stavebník stavbu doposud nezahájil. Přitom obdobně hypotetickou povahu mají i další důvody, pro které by měl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon napadeného rozsudku mohl pro stěžovatele znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu